KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. kovo 11 d.

dėl Vokietijos valstybės pagalbos – šiltnamių įmonių atleidimo nuo mineralinės alyvos mokesčio

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 860)

(Tik tekstas vokiečių kalba yra autentiškas)

(2008/715/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal pirmiau nurodytas nuostatas ir atsižvelgdama į tas pastabas ([1]),

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2005 m. balandžio 19 d. raštu, užregistruotu 2005 m. balandžio 20 d., Vokietija pranešė apie mokesčių grąžinimo šiltnamių įmonėms priemonę 2005 ir 2006 metams. Šioje priemonėje yra atidėjimo išlyga, kuria numatoma, kad priemonės įgyvendinimas priklauso nuo to, ar jai pritars Komisija. Valstybės pagalbos schema užregistruota numeriu N 189/05.

(2) Ši priemonė yra schemos (2001–2002 m.), apie kurią nepranešta, pratęsimas; ši schema jau buvo pratęsta (2003–2004 m.), o apie šį pratęsimą taip pat buvo nepranešta. Abi šios priemonės, apie kurias nepranešta, įtrauktos į pagalbos, apie kurią nepranešta, registrą numeriu NN 36/05.

(3) 2005 m. spalio 20 d. raštu Komisija pradėjo EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą ([2]). Vokietija apie tai išsakė savo nuomonę 2005 m. lapkričio 22 d. rašte. Komisija gavo kelias pastabas iš suinteresuotųjų trečiųjų šalių. Vokietija savo nuomonę dėl šių pastabų pareiškė 2006 m. birželio 14 d. rašte, o 2007 m. gruodžio 12 d. rašte pateikė išsamesnės informacijos.

II. APRAŠYMAS

(4) Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo Vokietija 2001 m. rugpjūčio 16 d. dvejiems metams sumažino mokestį už kurą (krosnių kurą, gamtines dujas, suskystintas dujas), naudojamą šiltnamiuose ir dengtose auginimo patalpose. Pagalba buvo teikiama grąžinant mokesčius.

(5) Vokietijos 2002 m. gruodžio 23 d. Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu mokesčių grąžinimo, kuris iš pradžių buvo taikytas kurui, naudotam laikotarpiu nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d., taikymas pratęstas iki 2004 m. gruodžio 31 d.

(6) 2004 m. gruodžio 9 d. Direktyvų įgyvendinimo įstatymu Vokietija ketina šį mokesčių grąžinimo taikymą pratęsti iki 2006 m. pabaigos ir apie šią pratęsimo priemonę pranešė kaip apie valstybės pagalbą N 189/2005.

(7) I priede pateiktose lentelėse parodytos grąžintos mokesčių dalys ir finansinis mokesčių grąžinimo poveikis šiltnamiams, palyginti su kitu žemės ūkio sektoriumi.

(8) Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dėl šių priežasčių:

(9) Ši priemonė yra valstybės pagalba. Vokietija tvirtino, kad šiuo atveju galima taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, numatytą Tarybos direktyvose dėl mokesčių už energetikos produktus (Direktyva 92/81/EEB, nuo 2003 m. pakeista Direktyva 2003/96/EB). Vokietijos nuomone, remiantis šiomis direktyvomis, valstybėms narėms leidžiama taikyti sumažintus mokesčius sodininkystei naudojamoms mineralinėms alyvoms.

([1]) OL C 67, 2006 3 18, p. 23.
([2]) Žr. 1 išnašą.

(10) Komisija dėl šios nuomonės išreiškė abejonę. Remiantis minėtomis direktyvomis, ypač Direktyva 2003/96/EB, mokestinės priemonės, kurias gali taikyti valstybės narės, turi būti suderinamos su Bendrijos teise, o taikant nukrypti leidžiančias nuostatas neturi būti pažeidžiamos konkurencijos taisyklės. Priemonės negali neigiamai veikti sklandaus vidaus rinkos veikimo ir iškreipti konkurencijos.

(11) Be to, akivaizdu, kad šios pagalbos poveikis iškreipė konkurenciją, nes maži mokesčiai energetikos produktams labai daug energijos naudojančioje ekonominėje veikloje, kaip antai šiltnamių ūkis, turėjo tiesioginio poveikio gamybos išlaidoms ir kartu konkurencingumui.

(12) Pabrėžta, kad šis mokesčių grąžinimas yra selektyvus, nes netgi sodininkystės sektoriuje buvo darytas skirtumas tarp auginimo lauke ir auginimo šiltnamiuose.

(13) Komisija pabrėžė valstybių narių galimybę grąžinti mokesčius, tačiau laikantis konkurencijos taisyklių. Tuo metu, atrodo, valstybės pagalbos taisyklėse nebuvo numatytos nuostatos, leidžiančios valstybėms narėms teikti tokio pobūdžio mokesčių pagalbą.

(14) Tuo metu Komisija laikėsi nuomonės, kad ši priemonė buvo su bendrąja rinka nesuderinama pagalba veiklai.

III. **VOKIETIJOS PASTABOS**

(15) Vokietija pateikė pastabų ir dėl paties dalyko, ir dėl procedūros.

(16) Vokietija teigia, kad mokesčių sumažinimas nebuvo selektyvus, ir tai lėmė dalyko prigimtis, nes kuras naudojamas tik dengtose patalpose.

(17) Vokietijos nuomone, tuo atveju, jei būtų selektyvumas, taigi būtų teikiama pagalba, ji būtų pagrįsta pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Specialus pagalbos pateisinimas grindžiamas Direktyvos 92/81/EEB 8 straipsnio 2 dalies f punktu ir ją pakeičiančios Direktyvos 2003/96/EB 15 straipsnio 3 dalimi. Vokietija mano, kad tai yra „[…] (šiomis direktyvomis) valstybėms narėms suteikto […] įgaliojimo įgyvendinimas“. Vokietijos nuomone, būtų nenuoseklu, jei Komisija, kuri šias direktyvas pasiūlė, Vokietijai priekaištautų, jog ši priemonė kelia grėsmę bendrajai rinkai. Be to, Vokietijos teigimu, minėtų direktyvų konkurencijos teisės aspektai neturi viršenybės.

(18) Vokietijos manymu, taikytinas Bendrijos gairių dėl valstybės paramos aplinkos apsaugai ([3]) 52 punktas, nes esamas mokestis buvęs gerokai padidintas. Mineralinės alyvos mokesčio įstatymas ir vietoj jo įsigaliojęs Energetikos mokesčio įstatymas laikytini esamu aplinkos mokesčiu. Juose nurodyti energetikos mokesčio tarifai nuo 1999 m. balandžio 1 d. buvę gerokai padidinti dėl ekologinio mokesčio reformos, kaip matyti iš pridėtos apžvalgos (I priedas).

(19) Vokietijos teigimu, šiomis priemonėmis siekiama, apmokestinant energetiką, pakreipti paklausą į energiją taupančius ir išteklius tausojančius produktus ir paskatinti plėtoti aplinką tausojančius metodus bei technologijas. Todėl nuostatos dėl energetikos apmokestinimo turėjusios nemažo poveikio aplinkos apsaugai.

(20) Šiuo atžvilgiu Vokietija remiasi Sodininkystės verslo vadybos centro (įregistruotos sąjungos) prie Hanoverio Leibnico universiteto Biologinės gamybos įmonių instituto atlikta studija dėl energijos naudojimo šiltnamiuose efektyvumo.

([3]) OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

(21) Vokietijos teigimu, didesnis energijos apmokestinimas ypač slegia augalininkystės reikmėms šiltnamius ar dengtas auginimo patalpas šildančias įmones, nes šiam ūkininkavimo būdui reikia sunaudoti daug energijos. Todėl atsiradęs pagrindas taikyti mokesčių paskatą, siekiant laikinai sumažinti šių įmonių mokesčių naštą. Ši būtinybė esą išlieka ir po 2002 m. gruodžio 31 d., tai yra tos datos, kai mokesčių sumažinimo priemonė turėjusi nustoti galioti. Todėl mokesčio sumažinimo priemonė Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu pratęsta dvejiems metams iki 2004 m. gruodžio 31 d. Vokietijos teigimu, siekiant atsižvelgti į žemės ir miškų ūkio įmonių, kurios apšildė šiltnamius ar dengtas auginimo patalpas augalininkystės reikmėms, ypač sunkią konkurencinę padėtį ir 2005, ir 2006 metais, numatyta mokesčio sumažinimo priemonę taikyti ir šiuo laikotarpiu.

(22) Vokietijos nuomone, Bendrijos gairių 52 punkte nustatyti reikalavimai įvykdyti. Todėl esą galima pagal Bendrijos gairių 51 punkto 1 papunkčio b dalį pateisinti pagalbą, kuri teikta grąžinant mokesčius laikotarpiu nuo 2001 iki 2006 metų.

(23) Vokietijos teigimu, kai mokesčių sumažinimas siejamas su Bendrijos mokesčiu, kuris yra suderintas remiantis Direktyva 92/81/EEB arba Direktyva 2003/96/EB, sumažinimas yra suderinamas su bendrąja rinka bent jau tais atvejais, kai jis yra ne mažesnis už atitinkamą Bendrijos minimalų apmokestinimo lygį. Vokietijos nuomone, tas pats galioja (t. y. suderinamumas su bendrąja rinka) dėl mokesčių sumažinimo tuo atveju, jei Bendrijos mokestis nenustatytas, bent jau tais atvejais, kai sumažinimas yra didesnis kaip 20 % nacionalinio mokesčio.

(24) Vokietija taip pat pareiškė, kad dar diskutuojant dėl Aplinkos mokesčio reformos pradžios įstatymo projekto konsultacijų objektas buvo mokesčių naštos sumažinimas žemės ir miškų ūkio įmonėms, kurios apšildo šiltnamius ar dengtas auginimo patalpas augalininkystės reikmėms – apmokestinimo didinimas joms ypač skaudžiai atsilieptų, nes jų naudojamas ūkininkavimo būdas reikalauja daug energijos. Dėl laiko stokos parlamente svarstant šį įstatymą, kuris iš pradžių turėjęs įsigalioti 1999 m. sausio 1 d., numatyta į mokesčių sumažinimo mechanizmą, taikomą gamintojams, įtraukti žemės ir miškų ūkį. Mokesčiai sumažinti 2001 m. sausio 1 d. įsigaliojusia specialia Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pataisa, o pirmą kartą šis mokesčių sumažinimas buvęs pratęstas laikotarpiui nuo 2003 iki 2004 metų Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu.

(25) Vokietija tvirtina, kad anksčiau bendraudama su Komisija ji susidarė įspūdį, jog minėtas mokesčių sumažinimas yra teisėtas. Jos manymu, ypač svarbus žodinis Komisijos komentaras, išsakytas darbo grupės „Konkurencijos sąlygos žemės ūkyje“ posėdyje, įvykusiame 1999 m. spalio 26–27 d. Bet kuriuo atveju, apie šią aplinkybę Komisija sužinojusi ne vėliau kaip 2001 m. rugpjūčio 29 d., kai gavo Vokietijos pranešimą, taigi tuo metu ji galėjusi bent jau įvertinti mokesčių sumažinimo suderinamumą su bendrąja rinka. Savo nuomonę Vokietija grindžia Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([4]) 10 straipsnio 1 dalimi ir 14 straipsnio 1 dalies 2 sakiniu. Pagalbos išieškojimas būtų nesuderinamas nei su teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio tikrumo principais, nei su tinkamo administravimo principais. Suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabos, Vokietijos nuomone, rodo, kad jų lūkesčiai buvo teisėti.

IV. SUINTERESUOTŲJŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(26) Suinteresuotosios trečiosios šalys iš esmės pateikė argumentus, kuriuos jau buvo pateikusi Vokietija. Jų manymu, priemonės nėra selektyvios dar ir dėl to, kad jas galima taikyti visoms žemės ir miškų ūkio įmonėms, kurios ūkininkauja naudodamos šiltnamius ir dengtas auginimo patalpas. Jų manymu, Bendrijos prekyba nėra trikdoma. Pasėlių plotai šiltnamiuose aptariamais metais buvę labai sumažinti, o konkuruojančių produktų importas į Vokietiją išaugęs. Be to, Vokietijos gamybos kiekiai, palyginti su prekyba daržovėmis Bendrijos viduje, buvę nežymūs. Taip pat lauke ir šiltnamiuose išaugintos kultūros tiesiogiai nekonkuruojančios ir dauguma jų viena kita nepakeičiamos. Jei tai būtų pagalba, būtų galima remtis EB sutarties 87 straipsnio 3

([4]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

dalies c punktu, nes ja siekiama plėtoti sodininkystę. Pagalba sodininkystės sektoriui suteikianti galimybę prisitaikyti prie padidėjusių energijos kainų ir mažinanti „konkurencijos iškraipymus“, atsirandančius dėl gerokai mažesnių bendrųjų energetikos kainų kitose valstybėse narėse ir neigiamai veikiančius Vokietijos gamintojus. Apie „konkurencijos iškraipymą“ dėl Vokietijos suteiktos pagalbos negalį būti jokios kalbos. Priešingai, (iš dalies) kompensuojamas jau egzistuojantis „konkurencijos iškraipymas“, dėl kurio kenčia Vokietijos šiltnamiai. Dėl laiko apribojimo šios priemonės sektoriui davusios stiprią paskatą imantis energijos taupymo ir racionalizavimo priemonių prisitaikyti prie kylančių energijos kainų ir daryti atitinkamas investicijas. Taigi minėtos priemonės turėtų būti leistos, nes kitu atveju būtų pakenkta Direktyvos 92/81/EEB ir Direktyvos 2003/96/EB tikslams arba jie būtų neleistinai ribojami. Kaip alternatyva, nurodant į Europos Teisingumo Teismo RSV sprendimą ([5]), argumentuojama, kad gavėjų teisėtų lūkesčių apsauga prieštarautų galimam pagalbos išieškojimui, nes Komisija žinojusi apie pagalbą jau 2001 m. rugpjūčio 29 d., bet tik 2005 m. balandžio 20 d., pateikdama prašymą suteikti informaciją, pradėjusi tyrimo procedūrą dėl jos teisėtumo. Teigiama, kad nemažam skaičiui įmonių išieškojimo atveju grėstų bankrotas.

V. **PRIEMONĖS VERTINIMAS**

(27) Pagal 1996 m. spalio 28 d. Reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo ([6]) 43 straipsnį reglamente išvardytų produktų gamybai ir prekybai taikomi EB sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai. Taigi vaisių ir daržovių gamyba ir prekyba jais patenka į Bendrijos taisyklių dėl valstybės pagalbos teikimo taikymo sritį.

(28) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuria palaikant tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą iškreipiama konkurencija arba yra galimybė ją iškreipti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

(29) Europos Teisingumo Teismas nusprendė, kad, kilus klausimui, ar valstybės priemonė yra pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnį, reikia nustatyti, ar įmonė gavėja gavo ekonominės naudos, kurios ji įprastomis rinkos sąlygomis nebūtų gavusi ([7]), arba ar įmonė dėl to nepatiria išlaidų, kurias ji įprastai būtų turėjusi apmokėti iš savo lėšų ([8]).

(30) Priemonė, taikoma grąžinant mokesčius, suteikia ją gaunančioms įmonėms ekonominio pranašumo, nes joms sumažinama mokesčių našta. Taip sutaupoma lėšų, iš kurių įprastomis aplinkybėmis jos turėtų apmokėti patiriamas išlaidas. Pagalba teikiama iš valstybės lėšų tam tikroms įmonėms, būtent žemės ir miškų ūkio įmonėms, kurios ūkininkavimui naudoja šiltnamius ir dengtas auginimo patalpas.

(31) Pagalba teikiama ne visoms įmonėms ir todėl ji yra selektyvi. Taigi tai yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(32) Mokesčių grąžinimas greičiausiai gali iškreipti konkurenciją ([9]) ir daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ([10]).

(33) Vokietija yra svarbi šiltnamių produktų gamintoja. Taip pat yra svarbi ir prekyba šiais produktais, kaip matyti iš toliau pateiktos statistinės lentelės.

([5]) Byla 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV prieš Komisiją*, Rink. (1987) 4617.
([6]) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
([7]) Byla C-39/94, *SFEI ir kt.*, Rink. (1996) I-3547, p. 60.
([8]) Byla C-301/87, *Prancūzija prieš Komisiją*, Rink. (1990) I-307, p. 41.
([9]) Remiantis Europos Teisingumo Teismo praktika, įmonės, gavusios valstybės pagalbą, konkurencinės padėties pagerėjimas bendrai sukelia konkurencijos iškraipymus konkuruojančių įmonių, negavusių tokios paramos, atžvilgiu (Rink. C-730/79, Rink. (1980) 2671, Rink. 11 ir 12).
([10]) Žr. toliau pateiktus statistinius duomenis (šaltinis – Eurostatas).

	2001 m.	2002 m.	2003 m.	2004 m.	2005 m.
Daržovės					
Importas					
Vertė (tūkst. EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Kiekis (tonomis)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
Eksportas					
Vertė (tūkst. EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Kiekis (tonomis)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Gėlės					
Importas					
Vertė (tūkst. EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Kiekis (tonomis)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
Eksportas					
Vertė (tūkst. EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Kiekis (tonomis)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Vokietijos šiltnamių produktai konkuruoja su kitų valstybių narių šiltnamių produktais. To Vokietija ir suinteresuotosios trečiosios šalys ne tik neginčijo, bet netgi paaiškino, kad šiltnamių įmonės buvo atleistos nuo mokesčio, siekiant pagerinti jų konkurencinę poziciją Nyderlandų konkurentų, kurie, remiantis tais pačiais duomenimis, dėl mažesnių bendrųjų energetikos kainų turi palankesnes gamybos sąlygas, atžvilgiu. Taigi yra tiesioginė konkurencija. Todėl vienos suinteresuotosios trečiosios šalies teigimas, kad šiltnamių produktai tiesiogiai nekonkuruoja su lauke išaugintais produktais, yra nesvarbus, nes Vokietija šiltnamių produktų gamybos srityje tiesiogiai konkuruoja su kitomis valstybėmis narėmis, įskaitant Nyderlandus, gaminančiomis šiltnamių produktus.

(35) Taigi atleidimas nuo įprastai mokėtinų mokesčių gali iškreipti konkurenciją. Argumentas, kad kitose valstybėse narėse energetikos kainos esančios palankesnės, yra nesvarbus ([11]). NET jei tai būtų teisybė, kad pradinės pozicijos, susijusios su šiuo gamybos veiksniu, būtų skirtingos, tai nekeičia fakto, kad Vokietijos taikomas mokesčio grąžinimas greičiausiai gali iškreipti konkurenciją.

(36) Pagalba taip pat greičiausiai gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Tai matyti iš prekybos srautų, kurie nėra nereikšmingi, kaip parodyta pirmiau. Net jei tai būtų teisybė, kad, kaip argumentuota, pasėlių plotai šiltnamiuose smarkiai sumažinti ir importas į Vokietiją išaugo, tai nėra įrodymas, kad prekyba nebuvo sutrikdyta. Negalima atmesti, kad be šios priemonės pasėlių plotai būtų dar labiau sumažinti ir (arba) importas į Vokietiją būtų dar labiau išaugęs. Kadangi egzistuoja prekyba šiltnamių produktais su Vokietija Bendrijos viduje, nesvarbus klausimas, kiek reikšmingais laikytini Vokietijos gamybos kiekiai.

(37) Tačiau draudimas teikti valstybės pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį galioja ne be išimties. Komisija patikrino, ar taikytina viena iš išimčių arba vienas iš atleidimų nuo principinio draudimo teikti pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(38) EB sutarties 87 straipsnio 2 dalyje numatytos išimtys, susijusios su socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atitaisyti ir pagalba, teikiama tam tikrų Vokietijos Federacinės Respublikos regionų ūkiui, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės, neatsižvelgiant į tai, kas yra gavėjai pagal šią schemą.

([11]) Žr. 1974 m. liepos 2 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimą byloje 173/73 *Italija prieš Komisiją*, Rink. (1974) 709, p. 36–40.

(39) Komisija laikosi nuomonės, kad EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytos atleidimo nuo mokesčio aplinkybės, susijusios su tam tikrų regionų plėtra, šios pagalbos schemos atveju netaikytinos, nes ši priemonė nėra pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti.

(40) Kalbant apie EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą, reikia pažymėti, kad minėta mokesčio schema nesusijusi su bendrais Europos interesais svarbių projektų vykdymui ir taip pat nereikia atitaisyti didelių Vokietijos Federacinės Respublikos ekonomikos sutrikimų. Tai taip pat nesusiję su kultūros rėmimu ir paveldo išsaugojimu, kaip numatyta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte.

(41) Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipia dėmesį, kad nei Vokietija, nei suinteresuotosios trečiosios šalys per tyrimo procedūrą nesirėmė išvardytomis išimtimis ar atleidimo nuo mokesčio aplinkybėmis.

(42) Vienintelė atleidimo nuo mokesčio aplinkybė, į kurią būtų galima atsižvelgti, yra EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktas, pagal kurį su bendrąja rinka suderinama gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(43) Minėtoms priemonėms taikomos Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui ([12]) (toliau: Bendrijos gairės dėl žemės ūkio) ([13]).

(44) Tačiau nei Bendrijos gairės dėl žemės ūkio, nei kitos taisyklės žemės ūkio srityje aiškiai nenumato pirmiau aprašytų priemonių išimčių ar atleidimų nuo principinio draudimo teikti pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Komisija pabrėžia, kad šiuo atveju netaikomas Bendrijos gairių 4 punktas, kuris susijęs su investicine pagalba. Mokesčių grąžinimas nesusijęs su investavimu.

([12]) OL C 28, 2000 2 1, p. 2. Klaidų išaisymas OL C 232, 2000 8 12, p. 17.

([13]) Komisijos pranešimas dėl taisyklių, taikytinų įvertinant neteisėtą valstybės pagalbą, nustatymo, OL C 119, 2002 5 22, p. 22.

(45) Vokietija ir kai kurios suinteresuotosios trečiosios šalys laikosi nuomonės, kad specialus pagalbos pateisinimas pagrįstas Direktyvos 92/81/EEB 8 straipsnio 2 dalies f punktu ir ją pakeičiančios Direktyvos 2003/96/EB 15 straipsnio 3 dalimi, taip pat Bendrijos gairių dėl žemės ūkio 3.4 punktu.

(46) Direktyvos 2003/96/EB 15 ir 24 konstatuojamosiose dalyse išaiškinta, kad priemonės, kuriomis įvedami skirtingi apmokestinimo lygiai, turi būti suderintos su vidaus rinkos ir konkurencijos taisyklėmis, kad nebūtų iškreipta konkurencija. Be to, būtinas konkurencijos taisyklių taikymas sustiprintas Direktyvos 2003/96/EB 26 straipsnyje, kuriame atkreipiamas valstybių narių dėmesys į tai, kad apie priemones, kurių buvo imtasi remiantis šia direktyva, kaip antai mokesčių grąžinimas, pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį reikia pranešti, jei jos gali būti valstybės pagalba. Šiame straipsnyje aiškiai nurodyta, kad remiantis šia direktyva Komisijai pateikta informacija neatleidžia valstybių narių nuo įsipareigojimo teikti informaciją pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

(47) Tas pats galioja dėl Direktyvos 92/81/EEB, kurios konstatuojamosiose dalyse (būtent 6 konstatuojamojoje dalyje) patikslinama, kad valstybėms narėms suteikiama galimybė pasirinktinai taikyti tam tikrą atleidimą nuo mokesčio, jei dėl to neiškreipiama rinka. 8 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad valstybės narės „nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų“ gali taikyti neribotą ar ribotą atleidimą nuo mokesčio ar nustatyti mažesnį apmokestinimo lygį. Komisija primena, kad jos kompetencija valstybės pagalbos klausimais atsiranda tiesiogiai iš EB sutarties. Jokie Bendrijos teisės aktai negalėtų susilpninti Komisijos kompetencijos šioje srityje.

(48) Jei Vokietija mano, kad mokesčio grąžinimas yra „[…] [šiomis direktyvomis] valstybėms narėms suteikto […] įgaliojimo įgyvendinimas“, Komisija teigia, kad tai įmanoma būtent tik laikantis pirmiau minėtų sąlygų. Vokietija ir toliau tvirtina, kad būtų nenuoseklu, jei Komisija, kuri šias direktyvas pasiūlė, priekaištautų Vokietijai, kad ši sukels grėsmę bendrajai rinkai. Visų pirma, Vokietija nepateikė argumentų, kad pagal Komisijos interpretavimą nėra galimybės minėtas direktyvas taikyti ir daryti tai veiksmingai. Savaime suprantama, Komisija neatmeta galimybės, kad gali būti atvejų, paremtų direktyvomis ir kartu atitinkančių sąžiningos konkurencijos reikalavimus. Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal dabartinę su mokesčiais susijusių teisės aktų derinimo būklę direktyvomis tik leidžiama taikyti mokesčių lengvatas. Direktyvomis lengvatos nenustatomos.

(49) Vokietija užginčijo, kad minėtų direktyvų konkurencijos teisės aspektai yra prioritetiniai. Dėl šio argumento reikėtų konstatuoti, jog iš pirmiau išvardytų svarstymų aišku, kad bet kokiu atveju – net nesant prioriteto – pagalbą, kaip antai šis mokesčių grąžinimas, reikia ištirti remiantis atitinkamomis konkurencijos taisyklėmis pagal EB sutartį. Taigi prioriteto buvimo ar nebuvimo klausimas nėra svarbus ([14]).

(50) ES sutartimi Komisijai suteiktos vertinimo ir požiūrio laisvės pritaikant atleidimo nuo mokesčio aplinkybes pagal 87 straipsnio 3 dalį minėtos direktyvos neapribojo jokiu kitu būdu.

(51) Pirmiau minėtų Bendrijos gairių 3.5 punktas atspindi politikos principus valstybės pagalbos ir bendrosios žemės ūkio politikos srityje. Jame numatyta, kad vienašalės valstybės pagalbos priemonės, kurios skirtos tik finansinei gamintojų padėčiai pagerinti, bet jokiu būdu neprisideda prie sektoriaus plėtros apskritai, ir pirmiausia pagalba, kuri teikiama tik kainos, kiekio, gamybos vieneto ar gamybos priemonių vieneto pagrindu, laikytina su bendrąja rinka nesuderinama pagalba veiklai.

(52) Kaip minėta, ši pagalba nesusijusi su investicijomis, kurios būtų tinkamos sektoriui modernizuoti (pavyzdžiai galėtų būti geresnė šilumos izoliacija arba investicijos energijos išnaudojimui didinti). Priešingai, būtini prisitaikymai (kaip antai išvardyti) dėl tokių dotacijų galėtų būti uždelsti. Taigi sektorius tebėra priklausomas nuo šios pagalbos. Plėtra nevyksta arba vyksta tik atitinkamai uždelsta. Priešingai negu argumentavo kai kurios suinteresuotosios trečiosios šalys, ne tik nėra jokio skatinamojo poveikio daryti reikalingas investicijas, bet dėl dotacijų netgi mažinama egzistuojanti paskata, būtent aukštos energetikos kainos. Taigi ši pagalba laikytina pagalba veiklai minėta prasme.

(53) Naujos Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairės ([15]) įsigaliojo tik 2007 m. sausio 1 d. Dėl neteisėto mokesčių grąžinimo, kuris buvo pritaikytas remiantis Direktyva 2003/96/EB, 172 punkte numatytas taikymas atgaline data. Tas pats galioja dėl neteisėto mokesčių grąžinimo, kuris buvo pritaikytas remiantis Direktyva 92/81/EEB. Tačiau tai galioja tik tuo atveju, jei buvo išpildytos šių direktyvų sąlygos ir žemės ūkio sektoriuje nebuvo taikomas diferencijavimas. Tačiau, kadangi minėta priemonė taikoma išimtinai kai kurių žemės ūkio įmonių naudai, 172 punktas nėra pagrindas, kuris leistų Komisijai šį mokesčių grąžinimą laikyti suderinamu su bendrąja rinka.

(54) Vokietija planuoja pagalbos suderinamumą pateisinti remdamasi Bendrijos gairėmis dėl valstybės paramos aplinkos apsaugai. Komisija taip pat svarstė Bendrijos gairių dėl valstybės paramos aplinkos apsaugai (toliau – Bendrijos gairės dėl aplinkos apsaugos) 23 ir 51 bei kt. punktų, pagal kuriuos kai kuriomis aplinkybėmis leidžiama teikti pagalbą veiklai, taikymą. 2000 m. Bendrijos gairių dėl žemės ūkio 5.6.2 punkte nurodomos Bendrijos gairės dėl aplinkos apsaugos.

(55) Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 23 punkte nurodoma, kad kai kuriais atvejais galima tam tikrų rūšių įmones atleisti nuo mokesčių, joms taikyti mokesčių lengvatas, dėl kurių gerinamas poveikis aplinkai, siekiant apsaugoti nuo sunkių konkurencinių sąlygų, kai tokios išimtys yra būtinos norint užtikrinti visiems gaminiams taikomų mokesčių patvirtinimą ar tolesnį taikymą.

(56) Komisija primena, kad pagal Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 50 punktą bendrai tokios mokesčių priemonės turėtų labai prisidėti prie aplinkos apsaugos. Tačiau būtina užtikrinti, kad toks atleidimas nuo mokesčių vien dėl savo prigimties nesudarytų kliūčių siekti numatytų tikslų.

(57) Remdamasi vėliau pateiktu dokumentu (tyrimu) Vokietija įrodė, kad nepaisant energetikos mokesčių padidėjimo energijos suvartojimas nuolat mažėjo, o energijos sunaudojimo efektyvumas ir daržovių, ir dekoratyvinių augalų auginimo šiltnamiuose sektoriuje padidėjo.

(58) Todėl Komisija mano, kad minėtos įmonės suvokė būtinybę gerinti aplinkos apsaugą.

(59) Bendrijos gairėse dėl aplinkos apsaugos skiriami nauji mokesčiai (51.1 punktas) ir esami mokesčiai (51.1 ir 52 punktai).

(60) Mineralinės alyvos mokesčio įstatymas galiojo, kai 2001 m. rugpjūčio 16 d. buvo pakeistas Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo, kuriuo buvo leista grąžinti mokesčius. Todėl jie laikyti „esamais“ pagal Bendrijos gairių 51.2 arba 52 punktą įstatymo dėl pakeitimo pateikimo momentu.

([14]) Žr. 2000 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-184/97 *BP Chemicals prieš Komisiją*, Rink. (2000) II-3145, p. 59 ir kt.

([15]) OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

(61) Remiantis 51.2 punktu, 51.1 punkto nuostatos gali būti taikomos esamiems mokesčiams, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos: a) tokie mokesčiai turi pastebimą teigiamą poveikį aplinkos apsaugai ir b) atleisti įmones nuo mokesčių buvo nuspręsta jau nustačius mokesčius arba dėl žymių ekonominės padėties pokyčių, dėl kurių įmonė atsidūrė itin sunkioje konkurencinėje padėtyje. Pastaruoju atveju dydis, kuriuo sumažinamas mokestis, negali būti didesnis nei dėl pasikeitusios ekonominės padėties atsiradusios sąnaudos. Nustojus didėti sąnaudoms, nustojama taikyti mokesčio lengvatą.

(62) Siekiant pritaikyti Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 51.1 punktą, turi būti tenkinamos a ir b punktuose nurodytos kumuliacinės sąlygos. Dėl b punkte išvardytų sąlygų pirmosios alternatyvos, pagal kurią atleisti įmones nuo mokesčių turėjo būti nuspręsta jau nustačius mokesčius, Komisija konstatuoja, kad visi mokesčių sumažinimai buvo taikomi tik priėmus mokesčių įstatymą, o ne įstatymo priėmimo momentu. Todėl pirmoji alternatyva netenkinama. Pagal antrąją alternatyvą reikalaujama, viena vertus, įrodyti, kad gerokai pasikeitė tos įmonės ekonominė padėtis, antra vertus, įrodyti, kad dydis, kuriuo sumažinamas mokestis, yra ne didesnis nei dėl pasikeitusios ekonominės padėties atsiradusios sąnaudos. Vokietija nepateikė tokių įrodymų, kurie Komisijai leistų daryti išvadą, kad šios sąlygos tenkinamos. Todėl netenkinama ir antroji b punkte nurodyta alternatyva. Taigi 51.2 punkto taikyti negalima.

(63) Komisija patikrino, ar galima taikyti 52 punktą. 52 punkte nurodyta, kad gerokai padidinus esamus mokesčius, kai valstybė narė mano, jog kai kurioms įmonėms būtina numatyti išimtis, 51.1 punkto nuostatos dėl naujų mokesčių taikomos pagal analogiją. Todėl reikia patikrinti, ar mokesčiai buvo Bendrijos gairių dėl valstybės paramos aplinkos apsaugai 52 punktas gerokai padidinti ir ar tenkinamos Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 51.1 punkto sąlygos.

(64) Visi esami mokesčiai padidinti ne mažiau kaip 20 % (žr. I priedą). Pagal Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 52 punktą Komisija laiko šį padidinimą esant nemažą. Komisija atkreipia dėmesį, kad, Vokietijos duomenimis, šis mokesčių sumažinimas buvo būtinas šiltnamių įmonių, kurioms jis buvo taikomas, tolesnei egzistencijai.

(65) Tačiau 52 punktą galima taikyti tik tiems mokesčių grąžinimams, kurie neviršija pirminio mokesčio padidinimo sumos, t. y. esamo mokesčio naujai daliai. 52 punkto nuostatos taikytinos naujiems mokesčiams. Taigi mokesčio padidinimas vertinamas taip pat kaip naujo mokesčio įvedimas. Šią analogiją galima taikyti tik naujai daliai, t. y. padidintai mokesčio daliai. Tik toks veikimo būdas užtikrina, kad bus atsižvelgta į papildomus kriterijus, taikytinus vertinant esamus mokesčius, tuo atveju, jei vertinamas mokesčio padidinimas. Remdamasi šia prielaida Komisija konstatavo šiuos faktus:

(66) Už krosnių kurą pirminis mokestis buvo padidintas nuo 40,90 EUR už 1 000 l iki 61,35 EUR už 1 000 l. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad kiekvienas mokesčio sumažinimas, kuris yra didesnis už pirminį mokesčio lygį (būtent 40,90 EUR už 1 000 l), nepateisinamas remiantis Bendrijos gairėmis dėl aplinkos apsaugos ir todėl nesuderinamas su bendrąja rinka.

(67) Už gamtines dujas pirminis mokestis buvo padidintas nuo 1,87 EUR už MWh iki 3,476 EUR už MWh (nuo 1999 m. balandžio 1 d.) ir iki 5,50 EUR už MWh (nuo 2003 m.). Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad kiekvienas mokesčio sumažinimas, kuris yra didesnis už pirminį mokesčio lygį (būtent 1,87 EUR už MWh), nepateisinamas remiantis Bendrijos gairėmis dėl aplinkos apsaugos ir todėl nesuderinamas su bendrąja rinka.

(68) Už suskystintas dujas pirminis mokestis buvo padidintas nuo 25,56 EUR už 1 000 kg iki 38,34 EUR už 1 000 kg (nuo 1999 m. balandžio 1 d.) ir iki 60,60 EUR už 1 000 kg (nuo 2003 m.). Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad kiekvienas mokesčio sumažinimas, kuris yra didesnis už pirminį mokesčio lygį (būtent 25,56 EUR už 1 000 kg), nepateisinamas remiantis Bendrijos gairėmis dėl aplinkos apsaugos ir todėl nesuderinamas su bendrąja rinka.

(69) Dėl pagalbos dalies, kuri buvo ne didesnė už 1999 m. mokesčio padidinimo sumą, Komisija taip pat vertino, ar buvo tenkinamos 51.1 punkto b papunkčio sąlygos (kurios pagal 52 punktą taikytinos analogiškai).

(70) 51.1 punkto b papunktyje nurodyta, kad atleidimas nuo mokesčių 10-ies metų laikotarpiui, nenumatant proporcingo mokesčio mažinimo, gali būti pateisinamas dviem atvejais, ir numatytos kitos dvi sąlygos, kurios turi būti tenkinamos: a) taikant Bendrijos nustatytą mokestį, po sumažinimo įmonių faktiškai mokama suma turi būti didesnė, nei Bendrijos nustatytas minimumas, siekiant skatinti įmones gerinti aplinkos apsaugą; b) taikant nacionalinį mokestį, kuris imamas nesant įtvirtinto atitinkamo Bendrijos mokesčio, teisę mokėti mažesnį mokestį turinčios įmonės vis dėlto privalo sumokėti *didžiąją* nacionalinio mokesčio dalį. Kita vertus, Bendrijos gairės dėl aplinkos apsaugos reikalauja taikyti alternatyvias priemones (pvz., savanoriškus susitarimus). Tačiau šiuo atveju tai netaikoma.

(71) Trims produktams, t. y. krosnių kurui, gamtinėms dujoms ir suskystintoms dujoms, pirminis prieš 1999 metų mokesčio padidinimą taikytas mokestis buvo didesnis už Bendrijos minimumą:

Už krosnių kurą Bendrijos minimumas buvo 18,00 EUR už 1 000 l [16] 2001–2003 metais ir 21,00 EUR už 1 000 l [17] 2004–2006 metais; taigi buvo mažesnis už pirminį mokesčio lygį, kuris sudarė 40,90 EUR už 1 000 l.

Už gamtines dujas Bendrijos minimumas buvo 0,54 EUR už MWh 2004–2006 metais; taigi buvo mažesnis už pirminį mokesčio lygį, kuris sudarė 1,87 EUR už MWh.

Už suskystintas dujas Bendrijos minimumas buvo 0,00 EUR už 1 000 kg; taigi buvo mažesnis už pirminį mokesčio lygį, kuris sudarė 25,56 EUR už 1 000 kg.

(72) Dėl kuro, kuriam 2001–2003 metais *nebuvo* taikytas Bendrijos minimalus apmokestinimo lygis, 2001 m. Bendrijos gairių dėl aplinkos apsaugos 51.1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje nurodyta, kad teisę mokėti mažesnį mokestį turinčios įmonės privalo sumokėti didžiąją nacionalinio mokesčio dalį. Taip yra todėl, kad jos turi turėti paskatą gerinti savo su aplinkosauga susijusią veiklą. Komisijos praktika rodo, kad apskritai didžiąja dalimi galima laikyti 20 % arba Bendrijos minimalų apmokestinimo lygį, kuris pagal atitinkamą energijos sunaudojimą patenka į atitinkamos direktyvos taikymo sritį.

(73) Net jei atsižvelgiama į didžiausią taikomą mokesčio tarifą minėtam laikotarpiui, t. y. 5,50 EUR už MWh 2003 metais, 20 % riba yra 1,10 EUR už MWh ir ji yra mažesnė už pirminį apmokestinimo lygį, t. y. 1,87 EUR už MWh.

(74) Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad, jei mokesčių sumažinimai yra ne didesni kaip pirminis apmokestinimo lygis, buvęs prieš 1999 m. padidinimą, 51.1 punkto b papunktyje išvardytos sąlygos yra tenkinamos.

(75) Dėl krosnių kuro – Komisija laiko mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (būtent 40,90 EUR už 1 000 l), nesuderinama su bendrąja rinka, o mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra ne didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (sumažinimas nuo 61,35 EUR už 1 000 l iki 40,90 EUR už 1 000 l), suderinama su bendrąja rinka.

(76) Dėl gamtinių dujų – Komisija laiko mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (būtent 1,87 EUR už MWh), nesuderinama su bendrąja rinka, o mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra ne didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (sumažinimas nuo 3,476 EUR už MWh 2001 ir 2002 metais bei nuo 5,50 EUR už MWh nuo 2003 iki 2006 metų iki 1,87 EUR už MWh), suderinama su bendrąja rinka.

(77) Dėl suskystintų dujų – Komisija laiko mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (būtent 25,56 EUR už 1 000 kg), nesuderinama su bendrąja rinka, o mokesčio sumažinimo dalį, kuri yra ne didesnė už pirminį apmokestinimo lygį (sumažinimas nuo 38,34 EUR už 1 000 kg 2001 ir 2002 metais bei nuo 60,60 EUR už 1 000 kg nuo 2003 iki 2006 metų), suderinama su bendrąja rinka.

[16] Minimalus apmokestinimo lygis pagal 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo 5 straipsnio 3 dalį.

[17] Minimalus apmokestinimo lygis pagal 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, 4 straipsnio 1 dalį, siejant su I priedo C lentele.

(78) Komisija konstatuoja, kad pagalba 2001–2004 metams buvo suteikta pažeidžiant EB sutarties 93 straipsnio 2 dalį (dabar 88 straipsnio 2 dalis), nes apie ją laiku nepranešta Komisijai ir nepalaukta Komisijos sprendimo.

(79) Vokietija aiškina, kad Komisijai apie pagalbą buvę žinoma jau nuo 2001 m. rugpjūčio 29 d., tačiau Komisija procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį pradėjusi tik 2005 m. spalio 22 d. Šis sprendimas esantis pavėluotas ir, remiantis Reglamento (EB) Nr. 65/1999 10 straipsnio 1 dalimi, nesuderinamas su tinkamo administravimo principais. Todėl Vokietija teigia, kad Komisija nebesanti kompetentinga nustatyti pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka.

(80) Neteisėtai pagalbai netaikomi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnyje nurodyti trumpesni tikrinimo terminai. Tačiau tinkamo administravimo principai taikomi. Tačiau Komisija pabrėžia, kad ji savo 2002 m. vasario 13 d. Vokietijai skirtame sprendime (C(2002) 441 galutinis) pasiliko teisę atlikti tyrimą dėl pagalbos teisėtumo.

(81) Nuo Vokietijos minimo momento (2001 m. rugpjūčio 29 d.) iki oficialios tyrimo procedūros pradžios (2005 m. spalio 20 d.) Komisija Vokietijai pateikė mažiausiai tris prašymus suteikti informaciją, taip pat įvyko vienas posėdis su Vokietijos atstovais. Be to, Komisija tik šiuo laikotarpiu sužinojo apie abu mokesčio grąžinimo priemonės pratęsimus atitinkamai dvejiems metams. Tuo pačiu laikotarpiu Vokietija Komisijai pateikė ne mažiau kaip penkis pranešimus su papildoma informacija. Jau vien tas faktas, kad Vokietija nurodytu laikotarpiu Komisijai pateikė penkis pranešimus, įrodo, kad ir Vokietijos nuomone informacija nebuvo pakankamai išsami, kad leistų Komisijai priimti sprendimą šiuo atveju. Šiuo klausimu nieko nekeičia ir rėmimasis RSV sprendimu. Atvejis, kuriuo grindžiamas sprendimas, yra kitoks. Anuo atveju Komisija ne tik jau turėjo išsamias žinias apie pagalbą, kaip nėra šiuo atveju, bet ir jau buvo priėmusi sprendimą dėl pagrindinės priemonės. Net ir atsižvelgiant į atitinkamą Europos Teisingumo Teismo praktiką, apie Komisijos neveiklumą negali būti net kalbos. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 10 straipsnio 1 dalis nebuvo pažeista.

(82) Dėl pagalbos dalies, apie kurią buvo pranešta (buvęs numeris N 189/2005), nei Vokietija, nei suinteresuotosios trečiosios šalys neteigė, kad būta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalyje numatytų tikrinimo terminų specifinių pažeidimų. Be to, Vokietija netaikė minėto reglamento 5 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros.

(83) Todėl argumentai, kuriuos pateikė Vokietija dėl konkretaus Reglamento (EB) Nr. 659/1999 taikymo, atmestini.

(84) Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal šią schemą suteikta neteisėta ir su bendrąja rinka nesuderinama laikoma pagalba pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio [dabar 88 straipsnio] taikymo taisykles ([18]), 14 straipsnio 1 dalį yra išieškojimo objektas.

(85) 14 straipsnio 1 dalyje nurodyta: „Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.“ Komisija privalo savo iniciatyva atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, kurios tai pateisina ([19]).

(86) Reikia patikrinti, ar šiuo atveju galima taikyti bendrąjį Bendrijos teisės principą, kaip antai teisėtų lūkesčių apsaugos ar teisinio tikrumo principas, siekiant atmesti neteisėtos ir su bendrąja rinka nesuderinamos pagalbos išieškojimą iš jos gavėjų.

(87) Teisėtų lūkesčių apsaugos principas yra bendrasis principas, kuris yra įtvirtintas Bendrijos teisėje. Prieš atsirandant tokiems pagrįstiems lūkesčiams Komisija turi būti patvirtinusi tam tikros priemonės teisėtumą. Todėl turi būti Bendrijos administracijos veiksmas ar elgsena, kurie gali leisti atsirasti pagrįstam lūkesčiui ([20]).

([18]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

([19]) Žr. sprendimą byloje 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV prieš Komisiją*, Rink. (1987) 4617.

([20]) Žr. Europos Teisingumo Teismo sprendimą bylose C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens prieš Komisiją*, Rink. (1987) 1155, p. 44, ir C-152–88 *Sofrimport prieš Komisiją*, Rink. (1990) I-2477, p. 26; Pirmosios instancijos teismo sprendimus bylose T-290/97 *Mehibas Dordtselaan prieš Komisiją*, Rink. (2000) II-15, p. 59 ir T-223/00 *Kyowa Hakko Kogyo prieš Komisiją*, Rink. (2003) II-2553, p. 51.

(88) Remiantis nuolatine teismų praktika, teisinio tikrumo principas pažeidžiamas, kai dėl netikrumo ir neaiškumo susidaro dviprasmiška padėtis, kurią Komisija turi išaiškinti prieš imdamasi bet kokios priemonės dėl reikalavimo grąžinti jau sumokėtą valstybės pagalbą ([21]).

(89) Vokietija konkrečiai nepaaiškino, kodėl pats išieškojimas turėtų būti nesuderinamas su tinkamu administravimu. Neteisėta ir su bendrąja rinka nesuderinama laikoma pagalba pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnį iš principo turi būti išieškojimo objektas.

(90) Tai netaikoma tik tais atvejais, kai prieštaraujama bendriesiems Bendrijos teisės principams. Tokio prieštaravimo nėra. Taip pat jokie teisėti lūkesčiai iš Vokietijos pusės nebuvo nei pagrįsti, nei saugotini. Jie buvo nepagrįsti, nes apie pagalbą nebuvo pranešta. Todėl Vokietija negalėjo turėti teisėtų lūkesčių dėl šios pagalbos buvimo. Tai galioja tuo labiau, kad Komisija 2002 m. vasario 13 d. raštu papildomai atkreipė Vokietijos dėmesį į galimą pagalbos tyrimą. Remiantis Europos Teisingumo Teismo nuolatine praktika, apdairus verslininkas būtų galėjęs ir turėjęs Vokietijos paklausti, ar apie pagalbą buvo pranešta, taip jis būtų sužinojęs apie riziką, kad pagalba gali būti išieškota ([22]). Jei jis sąmoningai ar aplaidžiai to nepaklausė, jo teisėti lūkesčiai nesaugotini.

(91) Dėl Vokietijos teiginio, kad ji iš Komisijos darbuotojo žodžių susidarė įspūdį, jog pagalba esą suderinama su bendrąja rinka, Komisija nurodo, kad tik ji, t. y. su kolegijos atsakomybe, turi teisę priimti tokius sprendimus. Be to, Komisija konstatuoja, kad nėra jokio Komisijos dokumento, kuris leistų daryti išvadas dėl materialios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka.

(92) Dėl teiginio, kad galimo išieškojimo atveju nemažam skaičiui įmonių grėstų bankrotas, Komisija primena, kad išieškoti pagalbos dalį būtina, siekiant atkurti *status quo ante*, t. y. padėtį neiškreiptoje rinkoje. Jei tai reiškia, kad kai kurios įmonės negali išsilaikyti, tai yra konkurencijos, kuri egzistuoja rinkos ekonomikos sąlygomis, pasekmė.

([21]) 2004 m. liepos 1 d. sprendimas byloje T-308/00, *Salzgitter AG prieš Komisiją*, dar nepaskelbta rinkinyje, p. 80.

([22]) *Deufil GmbH & Co. KG prieš Komisiją*, Rink. 1987, p. 901.

(93) Remiantis šiame sprendime suformuluotais teiginiais aišku, kad negalima atsisakyti minėtų dotacijų išieškojimo teisinio tikrumo sumetimais.

(94) Todėl iš pricipo grąžinti mokesčiai išieškotini, jei jie paskelbiami nesuderinamais su bendrąja rinka.

(95) Šis sprendimas susijęs su minėtu mokesčių grąžinimu ir turi būti nedelsiant vykdomas, įskaitant pagalbos išieškojimą pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 14 straipsnį.

(96) Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo. Todėl Vokietija turi imtis visų būtinų priemonių, siekdama iš gavėjų išieškoti suteiktą, nesuderinama laikytiną pagalbą. Vokietija turi gavėjus paraginti grąžinti pagalbą per du mėnesius po šio sprendimo paskelbimo. Išieškotina pagalba apima palūkanas, kurios apskaičiuojamos remiantis 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999.

(97) Nepaisant to, bet kuri pagalba, kuri buvo suteikta pagal šią pagalbos schemą ir kuri suteikimo momentu tenkino remiantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 994/98 priimtų Komisijos reglamentų sąlygas arba kitas patvirtintas pagalbos schemas, yra suderinama su bendrąja rinka leistino intensyvumo dydžiu.

(98) Be to, Komisijos patirtis rodo, kad labai mažos pagalbos sumos kai kuriomis sąlygomis nepatenka į EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

(99) Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1860/2004 ([23]), pagalba, neviršijanti 3 000 EUR ribos vienam gavėjui per trejus metus (ši suma apima *de minimis* pagalbą, kuri buvo suteikta vienai įmonei), nedaro poveikio prekybai tarp valstybių narių ir neiškreipia konkurencijos arba nekelia tokios grėsmės, ir todėl jai netaikoma EB sutarties 87 straipsnio 1 dalis.

(100) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 5 straipsnį šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jeigu ji atitinka 1 ir 3 straipsniuose nustatytas sąlygas.

(101) 2008 m. sausio 1 d. Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 pakeitė 2007 m. gruodžio 20 d. Reglamentas (EB) Nr. 1535/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ([24]), kuriuo *de minimis* pagalbos suma, neatsižvelgiant į taikomą pagalbos formą ir tikslą, vienam gavėjui didinama iki 7 500 EUR bet kuriuo laikotarpiu per trejus fiskalinius metus, neviršijant maksimalios sumos vienai valstybei narei, kuri atitinka 0,6 % metinės gamybos vertės.

(102) To paties reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad „šis reglamentas taikomas iki 2008 m. sausio 1 d. suteiktai pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms, jei minėta pagalba atitinka visas šio reglamento 1–4 straipsniuose nustatytas sąlygas, išskyrus reikalavimą pateikti aiškią nuorodą į šį reglamentą, nurodytą 4 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje“.

(103) To paties reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad *de minimis* pagalba, suteikta po 2005 m. sausio 1 d. ir nuo šio reglamento įsigaliojimo praėjus ne daugiau kaip šešiems mėnesiams, atitinkanti iki šio reglamento įsigaliojimo žemės ūkio produktų gamybos sektoriui taikomo Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygų ir todėl jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.

(104) Šiuo atžvilgiu Komisija mokesčių sumažinimo, kuris neviršija 3 000 EUR, nelaiko valstybės pagalba, jei jo suteikimo momentu buvo tenkinamos Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygos, o mokesčių sumažinimo, kuris neviršija 7 500 EUR, nelaiko valstybės pagalba, jei jo suteikimo momentu buvo tenkinamos Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 sąlygos.

([23]) OL L 325, 2004 10 28, p. 4.
([24]) OL L 337, 2007 12 21, p. 35.

VI. **IŠVADOS**

(105) Valstybės pagalba žemės ir miškų ūkio įmonėms, skirta šiltnamiams ar dengtoms auginimo patalpoms šildyti augalininkystės reikmėms, remiantis Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo ir Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu, kurią Vokietija teikė neteisėtai pažeisdama EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį arba ketina teikti remdamasi Direktyvų įgyvendinimo įstatymu, yra nesuderinama su bendrąja rinka pagal šio sprendimo 75–77 punktus ir, jei ji buvo suteikta, turi būti išieškota už atitinkamą laikotarpį.

(106) Visais kitais aspektais valstybės pagalba žemės ir miškų ūkio įmonėms, skirta šiltnamiams ar dengtoms auginimo patalpoms šildyti augalininkystės reikmėms, kurią Vokietija suteikė remdamasi Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo ir Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu arba ketina teikti remdamasi Direktyvų įgyvendinimo įstatymu, su bendrąja rinka yra suderinama,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vokietijos taikyta ar planuota taikyti valstybės pagalbos schema žemės ir miškų ūkio įmonėms šiltnamiams ar dengtoms auginimo patalpoms šildyti augalininkystės reikmėms, remiantis Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo ir Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu bei Direktyvų įgyvendinimo įstatymu, atsižvelgiant į mokesčio sumažinimo dalį, kuri viršija pirminį apmokestinimo lygį, kuris yra 40,90 EUR už 1 000 l už krosnių kurą, 1,87 EUR už MWh už gamtines dujas ir 25,26 EUR už 1 000 kg už suskystintas dujas, su bendrąja rinka nesuderinama.

2 straipsnis

Vokietijos taikyta ar planuota taikyti valstybės pagalbos schema žemės ir miškų ūkio įmonėms šiltnamiams ar dengtoms auginimo patalpoms šildyti augalininkystės reikmėms, remiantis Įstatymu dėl Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo pakeitimo ir Aplinkos mokesčio reformos tęsimo įstatymu bei Direktyvų įgyvendinimo įstatymu, visais kitais aspektais su bendrąja rinka suderinama.

3 straipsnis

Reikalaujama, kad Vokietija atšauktų 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.

4 straipsnis

1. Vokietija imasi visų būtinų priemonių išieškoti iš gavėjų 1 straipsnyje nurodytą pagalbą.

2. Išieškotina pagalba apima palūkanas nuo momento, kai gavėjai galėjo disponuoti pagalba, iki jos faktinio grąžinimo.

Palūkanos apskaičiuojamos remiantis Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyriumi.

3. Nuo šio sprendimo priėmimo momento Vokietija nustoja mokėti visas dar neišmokėtas 1 straipsnyje nurodytos pagalbos sumas.

4. Pagalba išieškoma nedelsiant taikant nacionalines procedūras, jei pagal jas galima nedelsiant faktiškai įvykdyti šį sprendimą.

5. Vokietija įgyvendina sprendimą per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo dienos.

5 straipsnis

1. Vokietija nuolat praneša Komisijai apie pažangą, padarytą įgyvendinant nacionalines priemones, kurių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, kol šios priemonės bus užbaigtos.

2. Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos Vokietija suteikia Komisijai šią informaciją:

a) gavėjų, gavusių pagalbą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, sąrašą ir pagalbos, kurią kiekvienas iš jų pagal šią schemą yra gavęs, bendrą sumą;

b) bendrą sumą (pagrindinis reikalavimas ir palūkanos), kuri turi būti išieškota iš kiekvieno gavėjo;

c) išsamų įvykdytų ir planuojamų priemonių šiam sprendimui įgyvendinti aprašymą;

d) raštus, kuriais gavėjai buvo paraginti grąžinti pagalbą.

3. Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Vokietija Komisijos prašymu pateikia ataskaitą apie priemones, kurių buvo imtasi ar kurių numatoma imtis sprendimui vykdyti. Šioje ataskaitoje taip pat teikiami išsamesni duomenys (žr. II priedą) apie pagalbos gavėjų jau grąžintas pagalbos ir palūkanų sumas.

6 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. kovo 11 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

I PRIEDAS

ENERGETIKOS PRODUKTŲ APMOKESTINIMAS

Kuras šildymui

Metai	Standartinis mokesčio tarifas	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 1.2, siejant su 4 dalimi *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 54 straipsnio 2 dalies Nr. 1, siejant su 3 dalimi	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 1.4 *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies Nr. 1 C 39/2005	Grynasis apmokestinimas	ES minimalus apmokestinimo lygis
	EUR/1 000 l				
Iki 1999 3 31	40,90 ([1])				
Nuo 1999 4 1	61,35 ([2])				
2000	61,35 ([2])				
2001	61,35 ([2])	16,36	40,90	4,09 ([3])	18,00 ([5])
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ([3])	18,00 ([5])
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ([4])	18,00 ([5])
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ([4])	21,00 ([6])
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ([4])	21,00 ([6])
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ([4])	21,00 ([6])

([1]) Iki 1999 m. kovo 31 d. standartinis mokesčio tarifas už krosnių kurą (HEL) buvo 80,00 DM už 1 000 litrų. Kad būtų galima lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

([2]) Nuo 1999 m. balandžio 1 d. standartinis mokesčio tarifas už krosnių kurą (HEL) buvo 120,00 DM už 1 000 litrų. Kad būtų lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

([3]) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 409 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį. Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

([4]) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 205 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį (nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d. pagal Energetikos mokesčio įstatymo 54 straipsnio 3 dalį). Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

([5]) Minimalus apmokestinimo lygis pagal 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo 5 straipsnio 3 dalį.

([6]) Minimalus apmokestinimo lygis pagal 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, 4 straipsnio 1 dalį, siejant su I priedo C lentele.

Gamtinės dujos

Metai	Standartinis mokesčio tarifas	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 3.2, siejant su 4 dalimi *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 54 straipsnio 2 dalies Nr. 2, siejant su 3 dalimi	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 3.4 *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies Nr. 2 C 39/2005	Grynasis apmokestinimas	ES minimalus apmokestinimo lygis
	EUR/MWh				
Iki 1999 3 31	1,87 (1)				
Nuo 1999 4 1	3,476 (2)				
2000	3,476 (2)				
2001	3,476 (2)	1,308	1,84 (3)	0,328 (4)	Nesuderinta
2002	3,476	1,308	1,84 (3)	0,328 (4)	Nesuderinta
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	Nesuderinta
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)

(1) Iki 1999 m. kovo 31 d. standartinis mokesčio tarifas už gamtines dujas buvo 3,60 DM už MWh. Kad būtų lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

(2) Nuo 1999 m. balandžio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. standartinis mokesčio tarifas už gamtines dujas buvo 6,80 DM už MWh. Kad būtų lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

(3) Sumažinimo suma pagal 2002 m. rugpjūčio 1 d. Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies Nr. 3.4. (Federacinis oficialusis leidinys, I dalis, p. 2778).

(4) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 409 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį. Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

(5) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 205 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį. Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

(6) 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, 4 straipsnio 1 dalis, siejant su I priedo C lentele.

(7) Perskaičiuota į masės vienetą MWh (Lentelė C: 0,15/0,30 EUR/gigadžauliai remiantis bendrąja šilumine verte).

Suskystintos dujos

Metai	Standartinis mokesčio tarifas	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 4.2, siejant su 4 dalimi *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 54 straipsnio 2 dalies Nr. 3, siejant su 3 dalimi	Sumažinimas pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 3a dalies 1 sakinio Nr. 4.4 *Nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.*: Energetikos mokesčio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies Nr. 3 C 39/2005	Grynasis apmokestinimas	ES minimalus apmokestinimo lygis
	EUR/1 000 kg				
Iki 1999 3 31	25,56 (1)				
Nuo 1999 4 1	38,34 (2)				
2000	38,34 (2)				
2001	38,34 (2)	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (5)
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)

(1) Iki 1999 m. kovo 31 d. standartinis mokesčio tarifas už suskystintas dujas buvo 50,00 DM už 1 000 kg. Kad būtų lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

(2) Nuo 1999 m. balandžio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. standartinis mokesčio tarifas už suskystintas dujas buvo 75,00 DM už 1 000 kg. Kad būtų lengviau palyginti, jis nurodytas EUR (perskaičiavimas: 1 EUR = 1,95583 DM).

(3) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 409 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį. Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

(4) Dėl aiškumo grynasis apmokestinimas nurodytas neatsižvelgus į mokesčio fiksuotą sumą (atskaitytiną dydį), kuri yra 205 EUR, pagal Mineralinės alyvos mokesčio įstatymo 25 straipsnio 4 dalį. Individualus grynasis apmokestinimas priklauso nuo sunaudoto kiekio.

(5) 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo 6 straipsnio 3 dalis.

(6) 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, 4 straipsnio 1 dalis, siejant su I priedo C lentele.

II PRIEDAS

Duomenys apie išmokėtą, išieškotiną ir jau išieškotą pagalbą

Gavėjas	Pagal schemą išmokėtos pagalbos bendra suma (°)	Išieškotina bendra suma (°) (pagrindinė išieškotina suma)	Jau išieškota bendra suma (°)	
			Pagrindinė išieškotina suma	Palūkanos

(°) Šalies valiuta milijonais.